

99. După articolul 139 se introduce un nou articol, articolul 139¹, cu următorul cuprins:

„Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru venituri asimilate salariilor pentru activitatea desfășurată în străinătate

Art. 139¹. — Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații, alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, o reprezintă câștigul brut realizat din venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.”

100. La articolul 140, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatorii care desfășoară activități în sectorul construcției și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele fizice. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028 inclusiv.”

101. La articolul 142, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adopte, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului de odihnă, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori angajaților nu sunt cuprinse în baza de calcul al contribuției în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos, nu depășește 150 lei:

- (i) cadouri oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;
- (ii) cadouri oferite salariaților cu ocazia zilei de 8 martie;
- (iii) cadouri oferite salariaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie.

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, nu se cuprinde în baza de calcul, în măsura în care valoarea totală a acestora într-un an fiscal nu depășește nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu se cuprind în baza de calcul al contribuției nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget, inclusiv contravaloarea serviciilor turistice acordată potrivit legii, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.”

102. La articolul 142 litera s), după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:

„7. avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. I) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în proprietatea sau folosința persoanelor juridice care aplică regimul de impozitare al microîntreprinderilor sau impozitul specific unor activități.”

103. La articolul 142, litera u) se modifică și va avea următorul cuprins:

„u) avantajele în natură acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a ocupării unor funcții considerate de către angajator/plătitor esențiale pentru desfășurarea activității și care se află în izolare preventivă la locul de muncă sau în zone special dedicate în care nu au acces persoane din exterior, pentru o perioadă stabilită de angajator/plătitor, în cazul instituirii stării de asediu, de urgență sau de alertă, potrivit legii.”

104. La articolul 142, după litera v) se introduc patru noi litere, literele w)—z), cu următorul cuprins:

„w) sumele acordate angajaților care desfășoară activități în regim de telemuncă pentru susținerea cheltuielilor cu utilitățile la locul în care angajații își desfășoară activitatea, precum electricitate, încălzire, apă și abonamentul de date, și achiziția mobilierului și echipamente de birou, în limitele stabilite de angajator prin contractul de muncă sau regulamentul intern, în limita unui plafon lunar de 400 lei corespunzător numărului de zile din luna în care persoana fizică desfășoară activitate în regim de telemuncă. Sumele vor fi acordate fără necesitatea de prezentare a documentelor justificative;

x) acoperirea costurilor cu testarea epidemiologică și/sau vaccinarea angajaților pentru împiedicarea răspândirii bolilor care pun în pericol sănătatea angajaților și cea publică;

y) contribuția asiguratorie de muncă prevăzută la cap. IX, datorată de persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b);

z) sumele plătite de angajator pentru educația timpurie a copiilor angajaților.”

105. La articolul 146, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale datorată potrivit legii revine, după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care sunt aplicabile prevederile alin. (4);

c) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și în natură, de la plătitori de venituri prevăzuți la alin. (2), care nu sunt rezidenți fiscali români, cu excepția persoanelor fizice care obțin astfel de avantaje de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români, pentru care sunt aplicabile prevederile de la lit. a);

d) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și/sau în natură de la terți, care nu sunt rezidenți fiscali români, din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.”

106. La articolul 146, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

107. La articolul 146, după alineatul (9¹) se introduce un nou alineat, alineatul (9²), cu următorul cuprins:

„(9²) În cazul în care prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept se dispune reîncadrarea activității în condiții deosebite sau speciale de muncă pentru perioade anterioare, precum și achitarea de către angajator a diferențelor de contribuție de asigurări sociale, în vederea stabilirii contribuției datorate, cotele de contribuții de asigurări sociale în vigoare în acea perioadă se aplică asupra bazei de calcul corespunzătoare fiecărei perioade. Contribuțiile datorate potrivit legii se calculează și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care hotărârea judecătorească devine executorie de drept.”

108. La articolul 146, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități

desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația de a calcula și plăti contribuția de asigurări sociale prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul prevăzută la art. 139¹. Contribuția de asigurări sociale se plătește până la termenul de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122.”

109. La articolul 147, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 146 alin. (2¹).”

110. La articolul 147, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) și (11), sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.”

111. La articolul 147, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alineatul (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) În cazul în care prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept se dispune reîncadrarea activității în condiții deosebite sau speciale de muncă pentru perioade anterioare, precum și achitarea de către angajator a diferențelor de contribuție de asigurări sociale, sumele datorate potrivit legii se declară până la data prevăzută la art. 146 alin. (9²) prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.”

112. După articolul 147 se introduce un nou articol, articolul 147¹, cu următorul cuprins:

„Obligații declarative pentru persoanele fizice prevăzute la art. 139¹

Art. 147¹. — Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația să depună declarația prevăzută la art. 122 în vederea declarării contribuției de asigurări sociale stabilite potrivit art. 146 alin. (12).”

113. Titlul secțiunii a 5-a a capitolului II al titlului V — Contribuția de asigurări datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 5-a

Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală”

114. Titlul secțiunii a 6-a a capitolului II al titlului V — Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală”

115. La articolul 151, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul persoanelor fizice care realizează, de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate, aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, și au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu se aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, iar stabilirea contribuției se face prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

116. La articolul 151, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Persoanele fizice care realizează venituri prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), pentru care datorează contribuția și care în cursul anului fiscal se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150, depun la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, își recalculează contribuția datorată și declarată pentru anul în curs potrivit prevederilor alin. (13) și datorează, după caz, contribuția corespunzător plafonului recalculat.”

117. La articolul 151, după alineatul (19) se introduce un nou alineat, alineatul (19¹), cu următorul cuprins:

„(19¹) În situația în care persoanele fizice prevăzute la alin. (17) nu depun declarația prevăzută la art. 122, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale stabilită de organul fiscal din oficiu o reprezintă valoarea a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal de depunere a declarației din anul pentru care se datorează contribuția.”

118. La articolul 154 alineatul (1), literele a), b), d) și r) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenici sau studenți, studenții-doctoranzi care desfășoară activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4—6 ore convenționale didactice pe săptămână, precum și persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldați sau gradați profesioniști. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază

minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;

d) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute în Legea recunoașterii pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru drepturile bănești acordate de aceste legi;

r) persoanele fizice pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor de la angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028 inclusiv.”

119. La articolul 154, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d)—r), dacă realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1), altele decât cele pentru care sunt exceptate, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice prezentului titlu.”

120. La articolul 155, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60 pct. 1—4.”

121. La articolul 157 alineatul (1), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept.”

122. După articolul 157¹ se introduce un nou articol, articolul 157², cu următorul cuprins:

„Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru venituri asimilate salariilor pentru activitatea desfășurată în străinătate

Art. 157². — Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații, alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, o reprezintă câștigul brut realizat din venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.”

123. La articolul 168, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit legii revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite de alte entități decât angajatorul direct persoanei fizice;

c) persoanelor fizice care obțin în România avantaje în bani și/sau în natură, de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români.”

124. La articolul 168, alineatele (7) și (7¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicii de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(7¹) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând pensii sau diferențe de pensii, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicii de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, aferente perioadelor în care se datora contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate pentru sumele respective, se utilizează cotele de contribuții în vigoare în acele perioade. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

130. După articolul 169 se introduce un nou articol, articolul 169¹, cu următorul cuprins:**„Obligații declarative pentru persoanele fizice prevăzute la art. 157²”**

Art. 169¹. — Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venituri care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, au obligația să depună declarația prevăzută la art. 122, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.”

131. La articolul 170 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) venitul și/sau câștigul net din investiții, stabilit conform art. 94—97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele încasate, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele încasate, distribuite începând cu anul 2018;”.

125. La articolul 168, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Persoanele fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații și alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori de venit care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România au obligația de a calcula și plăti contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 157². Contribuția de asigurări sociale de sănătate se plătește până la termenul legal de depunere al Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la art. 122.”

126. La articolul 169, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 168 alin. (2¹).”

127. La articolul 169, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7), contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.”

128. La articolul 169, alineatul (3¹) se abrogă.**129. La articolul 169, alineatul (3²) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3²) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7¹) și (10), pentru perioadele în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către instituțiile plătitoare sau de către beneficiarii de venit, după caz, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1).”

132. La articolul 174, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul persoanelor fizice care realizează de la mai mulți plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime

brute pe țară, și au depus la organul fiscal declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu se aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, iar stabilirea contribuției se face prin declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice."

133. La articolul 174, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri, din cele prevăzute la art. 155 lit. b)—h), iar venitul net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, cu excepția veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II, titlului III sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pentru anul curent este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, sunt obligate să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120."

137. Articolul 183 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prevederi privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 183. — (1) Persoanele prevăzute la art. 180, care încep să realizeze venituri de natura celor prevăzute la art. 155 sau se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției, depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180, care în cursul anului fiscal au decedat, contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată este cea aferentă perioadei de până la luna în care survine decesul.

(3) Recalcularea contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (2) se efectuează din oficiu. Procedura privind recalcularea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate se aprobă prin ordin al președintelui ANAF."

138. La articolul 220⁴ alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;"

139. La articolul 220⁶, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul și plată a contribuției asiguratorie pentru muncă care se datorează potrivit legii revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite de alte entități decât angajatorul, direct persoanei fizice;

c) persoanelor fizice care obțin în România, avantaje în bani și/sau în natură, de la plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români."

140. La articolul 220⁷, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului

134. La articolul 174, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10)¹, cu următorul cuprins:

„(10)¹ Prin excepție de la prevederile alin. (10), persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) sau c), care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate și încep în cursul anului fiscal să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 lit. b)—h), depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 122, dacă veniturile realizate sunt cel puțin egale cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit alin. (1)."

135. La articolul 174, alineatele (12)—(14) se abrogă.

136. La articolul 174, după alineatul (18) se introduce un nou alineat, alineatul (18)¹, cu următorul cuprins:

„(18)¹ Prevederile alin. (18) se aplică și în cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (1) au estimat venituri cumulate cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară, iar până la termenul prevăzut pentru depunerea declarației de la art. 122 au procedat la corectarea declarației inițiale prin depunerea unei declarații rectificative, ca urmare a realizării de venituri sub plafon."

individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției asiguratorii pentru muncă potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 220⁶ alin. (2)¹."

141. La articolul 220⁷, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuția asiguratorie pentru muncă datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective."

142. La articolul 223 alineatul (1), literele j) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) venituri reprezentând remunerații primite de persoane juridice străine care acționează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

o) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident. Venitul brut realizat din lichidarea unui rezident reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură

care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unui rezident, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferența dintre distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;”.

143. La articolul 223, partea introductivă a alineatului (2) și literele b), e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și au tratamentul fiscal prevăzut în titlul II sau IV, după caz:

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau a oricărui drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la un rezident;

e) veniturile primite de persoane fizice nerezidente care acționează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;”.

144. La articolul 223 alineatul (2), literele c) și h) se abrogă.

145. La articolul 224 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) 10% în cazul veniturilor impozabile enumerate la art. 223 alin. (1) lit. b)— i) și k)—p) obținute din România de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii;”.

146. La articolul 224, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Pentru orice venit, impozitul care trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final, cu excepția situației în care contribuabilul poate opta, potrivit prezentului capitol, pentru regularizarea impozitului plătit.”

147. La articolul 227, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 227. — (1) Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu cota prevăzută la art. 224 alin. (4), lit. c¹), aplicată asupra veniturilor brute. Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impunerii, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu cota prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. d), aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se

plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. Obligația calculării, reținerii, declarării și plății impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.”

148. La articolul 228, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) veniturile obținute de organisme nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piață, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deținute direct sau indirect la un rezident;

b) veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, deținute la un rezident, precum și din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenți români;”.

149. La articolul 228, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:

a) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislației aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligația să le returneze, denumit debitor, precum și la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

b) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanții în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislației aplicabile.”

150. La articolul 229 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dividendele plătite de un rezident unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impunerii încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(iii) plătește în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deține minimum 10% din capitalul social al rezidentului pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 subpct. (i)—(iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impunerii sau în baza legislației interne a acelui stat membru;

3. rezidentul care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (i) are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă sau este prevăzută în anexa nr. 1 la titlul II și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impunerii încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;
- (ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții.

151. La articolul 230, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Certificatul de rezidență fiscală se prezintă în original sau copie legalizată însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impunerii încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impunerii sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impunerii, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul social al rezidentului, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.”

152. La articolul 230 alineatul (5), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să transmiță în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informațiile privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul anterior;

f) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent

o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.”

153. La articolul 230, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Macheta «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine cu locul conducerii efective în România» se stabilește prin norme.”

154. La articolul 231, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 231. — (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.”

155. La articolul 270, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Nu este considerat livrare de bunuri în sensul alin. (1) transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil de către o persoană impozabilă către o instituție publică, în scopul stingerii unei obligații fiscale restante.”

156. La articolul 270 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite, cu excepția situației prevăzute la alin. (11);”

157. La articolul 270, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condițiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, cât și în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului, inclusiv în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.”

158. La articolul 282 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activității economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depășit plafonul de 4.500.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 4.500.000 lei și care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care persoana impozabilă și-a exercitat opțiunea, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depășit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 4.500.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii taxabile și/sau scutite de TVA, precum și a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 și 278, realizate în cursul anului calendaristic;”

159. La articolul 287, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul în care contravaloarea totală sau parțială a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu a fost încasată de la beneficiarii persoane fizice în termen de 12 luni de la termenul de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, de la data emiterii facturii, cu excepția situației în care furnizorul/prestatorul și beneficiarul sunt părți afiliate în sensul art. 7 pct. 26. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit termenul de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, a anului următor celui în care s-a emis factura. Ajustarea este permisă numai în cazul în care se face dovada că s-au luat măsuri comerciale pentru recuperarea creanțelor de până la 1.000 lei, inclusiv, respectiv că au fost întreprinse proceduri judiciare pentru recuperarea creanțelor mai mari de 1.000 lei. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate. Ajustarea efectuată se anulează, în cazul creanțelor mai mari de 1.000 de lei, dacă furnizorul/prestatorul renunță la procedurile judiciare întreprinse până la emiterea unei hotărâri definitive.”

160. La articolul 291 alineatul (3) litera c), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 140.000 de euro, al cărei echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil la data de 1 ianuarie a fiecărui an, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.”

161. La articolul 295 alineatul (1) litera a), punctele 1—5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

- „1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu scutire totală de taxe la import;
2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă;
4. să fie plasate în regim de antrepozitare vamală;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă.”

162. La articolul 297 alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii sau pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. b) și art. 271 alin. (5) lit. b).”

163. La articolul 301, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții

și formalități sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală, inclusiv în cazul anulării rezervei verificării ulterioare ca urmare a inspecției fiscale. Prin excepție, în cazul în care furnizorul emite facturi de corecție, fie din inițiativă proprie, fie în urma inspecției fiscale în cadrul căreia organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul respectivelor operațiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecție emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit. În aceste situații, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecție, sub sancțiunea decăderii.”

164. La articolul 303, alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepție, diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă rezultată în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele fiscale prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), nu se preiau în decontul de taxă sumele reprezentând TVA care nu sunt considerate restante conform art. 157 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit altor legi. Sumele care devin ulterior restante se cuprind în decontul perioadei fiscale în care intervine această situație.”

165. La articolul 316, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (6¹) și (6²), cu următorul cuprins:

„(6¹) Prin excepție de la alin. (6) lit. b), persoana impozabilă nestabilă în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România care realizează în România operațiunile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal poate desemna un reprezentant fiscal autorizat care să îndeplinească obligațiile din perspectiva TVA ce decurg din realizarea acestor operațiuni. Procedura și condițiile de desemnare a reprezentantului fiscal autorizat vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6²) Persoana care desemnează un reprezentant fiscal autorizat, conform art. 316 alin. (6¹) este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal autorizat.”

166. La articolul 326, alineatul (4) se modifică și se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale pentru:

- a) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la alin. (4¹) și care au obținut certificat de amânare de la plată, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice;

b) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obținut certificat de operator economic autorizat, conform art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

c) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obținut autorizație de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrideri în evidențele declarantului, conform art. 182 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

d) importurile de bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a)—c) și lit. i)—k), realizate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

(4¹) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ persoanele prevăzute la alin. (4) lit. a) sunt următoarele:

a) să nu aibă obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eșalonate și/sau reeșalonate la plată, precum și a celor suspendate în condițiile legii;

b) în ultimele 6 luni anterioare lunii în care solicită eliberarea certificatului să fi realizat importuri din teritorii și state terțe, astfel cum sunt definite la art. 267 din Codul fiscal, a căror valoare cumulată este de cel puțin 50 milioane lei. În această valoare nu se cuprind importurile de produse supuse accizelor armonizate;

c) să nu înregistreze debite față de autoritatea vamală;

d) să fie înregistrate în scopuri de TVA cu cel puțin 6 luni înaintea depunerii cererii pentru eliberarea certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată;

e) să nu fie în stare de insolvență, în procedură de reorganizare sau lichidare judiciară."

167. La articolul 331 alineatul (2) litera e), punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice, o licență pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licență care permite comercializarea de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie—noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. În cazul în care declarația pe propria răspundere vizează perioade anterioare anului depunerii, persoana impozabilă va menționa data de la care îndeplinește această condiție pentru a fi considerată comerciant persoana impozabilă de la acea dată. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licență în baza căreia efectuează comercializare de

energie electrică, în perioada 1—31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1—20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică sau licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 și 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au depus declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afișării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere, ori, pentru livrările efectuate de la data menționată în declarația pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declarații în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licență pentru activitatea traderului de energie electrică sau o licență în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv."

168. La articolul 331 alineatul (2), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) livrarea de gaze naturale către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește

cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și al cărei consum propriu de gaze naturale este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de gaze naturale se înțelege un consum de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deține licența pentru administrarea piețelor centralizate de gaze naturale eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile în care acesta deține calitatea de contraparte. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de gaze naturale care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale;

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie—noiembrie a celui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale în perioada 1—31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1—20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de gaze naturale nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. l) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au depus declarația pe proprie răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii

acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afișării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere ori pentru livrările efectuate de la data menționată în declarația pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declarații în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achizițiile de gaze naturale efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv.”

169. La articolul 331, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j), k) și l) se aplică până la data de 30 iunie 2022 inclusiv.”

170. La articolul 336, punctele 9 și 18 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii;

18. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre regimurile speciale prevăzute la art. 210 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în care mărfurile neunionale pot fi plasate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, precum și depozitarea temporară prevăzută la art. 5 pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;”

171. La articolul 340, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil obținut în urma probelor tehnologice este deținut de un antrepozit propus într-un loc de producție pentru care s-a respins cererea de autorizare ca antrepozit fiscal. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de respingere a cererii de autorizare ca antrepozit fiscal produce efecte, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.”

172. La articolul 343, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 1 martie. În perioada 1 ianuarie 2021—31 martie 2021, acciza specifică pentru țigarete este de 418,76 lei/1.000 țigarete.”

173. La articolul 345 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) în situația prevăzută la art. 417 alin. (2) acciza se plătește în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele.”

174. La articolul 346, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) și c) și art. 340 alin. (4)—(7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.”

177. Articolul 357 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cărbune, cocs și lignit

Art. 357. — În scopul aplicării art. 338 și 339, cărbunele, cocsul și lignitul sunt supuse accizelor și accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu astfel de produse, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

178. La articolul 358, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu energie electrică, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

179. La articolul 359, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 359. — (1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru operatorii economici mari contribuabili.”

180. La articolul 362, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2018/273 sau printr-o trimitere la acesta.”

175. La articolul 348, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Valoarea garanției se analizează anual sau, ori de câte ori este necesar, de către autoritatea competentă, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii sau asupra nivelului accizelor.”

176. La articolul 356, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu gaz natural, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

181. La articolul 367, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Antrepozitarii autorizați se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a), b) și l) pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere, precum și antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare.”

182. La articolul 401 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.”

183. La articolul 401, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.”

184. La articolul 402, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 221 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, denumit în continuare *statul membru de export*, dacă statul membru de export este altul decât România.”

185. La articolul 405, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 405. — (1) În situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și la alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autoritățile competente întocmesc un raport de export, pe baza confirmării biroului vamal de ieșire, stabilit conform art. 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 337 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.”

186. La articolul 412, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferențele constatate între cantitățile înregistrate la expediere, respectiv la recepție, care pot fi atribuite toleranțelor aparatelor de măsurare și care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 711/2015 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor de măsurare, cu modificările ulterioare.”

187. La articolul 414, denumirea marginală a articolului se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Produse accizabile
eliberate pentru
consum într-un stat
membru, deținute în
scopuri comerciale
în România”**

188. La articolul 415, denumirea marginală a articolului se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Deplasarea
intracomunitară a
produselor eliberate
pentru consum”**

189. La anexa nr. 1 de la titlul VIII — Accize și alte taxe speciale, la numărul curent 6, coloana 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)					
			2017	2018	2019	2020	2021	2022
0	1	2	3	4	5	6	7	8
(...)								
Tutun prelucrat								
6	Țigarete	1.000 țigarete	(...)	(...)	(...)	(...)	546,21* 563,97	(...)

* Nivel aplicabil începând cu 1 ianuarie 2021.”

190. La anexa nr. 1 de la titlul VIII — Accize și alte taxe speciale, la numărul curent 3, după punctul 3.1.2 se introduce un nou punct, punctul 3.1.3, cu următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (lei/U.M.)					
			2017	2018	2019	2020	2021	2022
0	1	2	3	4	5	6	7	8
(...)								
Alcool și băuturi alcoolice								
	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri (...)	hl de produs						
3	3.1.3. obținute din fructe de pădure, fără alte adaosuri de arome sau alcool		—	—	—	—	0,00	0,00”

191. La articolul 453, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) *clădire* — orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite, inclusiv construcțiile reprezentând turnurile de susținere a turbinelor eoliene și fundațiile acestora.”

192. La articolul 456 alineatul (1), literele h) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice, precum și pentru clădirile în care funcționează cabinete de medicină de familie, potrivit legii, cu excepția încăperilor folosite pentru altă activitate decât cea de medicină de familie;

s) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății prin moștenire către copiii acestora, indiferent unde aceștia domiciliază.”

193. La articolul 456 alineatul (1), după litera x) se introduce o nouă literă, litera y), cu următorul cuprins:

„y) clădirile caselor de cultură ale sindicatelor, aflate în proprietatea/administrarea organizațiilor sindicale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agreement.”

194. La articolul 456, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (6), scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri, stabilită conform alin. (1) lit. t) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.”

195. La articolul 458 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință, acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință. În situația în care nu este precizată valoarea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

196. La articolul 459, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul clădirilor cu destinație mixtă, când proprietarul nu declară la organul fiscal suprafața folosită în scop

nerezidențial, potrivit alin. (1) lit. b), impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 0.3% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.”

197. La articolul 460, litera d) a alineatul (5) și alineatele (6), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate. În situația în care nu este precizată valoarea în documentele care atestă proprietatea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este de 5%.

(9) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă față de cea stabilită conform alin. (1) și (2), după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.”

198. La articolul 461, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente cu destinație nerezidențială, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.”

199. La articolul 461, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.”

200. La articolul 461, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.”

201. La articolul 462, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe clădiri, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

202. La articolul 462, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.”

203. La articolul 464 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani inclusiv, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul.”

204. La articolul 464, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la prevederile alineatului (6), scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren, stabilită conform alin. (1) lit. t) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.”

205. La articolul 466, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.”

206. La articolul 466, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.”

213. Articolul 488 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Contracte de fiducie**

Art. 488 — În cazul persoanelor fizice și juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele și taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul de fiducie.”

207. La articolul 467, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

208. La articolul 467, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.”

209. La articolul 469 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) mijloacele de transport specializate pentru transportul stupilor în pastoral, astfel cum sunt omologate în acest sens de Registrul Auto Român, folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral.”

210. La articolul 469, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform alin. (1) lit. b) în cazul persoanelor cu handicap temporar, care dețin un certificat de handicap revizibil, se acordă începând cu data emiterii noului certificat de handicap, cu condiția ca acesta să aibă continuitate și să fie depus la organul fiscal local în termen de 45 de zile.”

211. La articolul 471, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cărții de identitate a vehiculului (CIV) de către Registrul Auto Român și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.”

212. La articolul 471, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Operatorii economici, comercianți auto sau societăți de leasing, care înregistrează ca stoc de marfă mijloace de transport, cumpărate de la persoane fizice din România și înmatriculate pe numele acestora, au obligația să radieze din evidența Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor (DRPCIV) mijloacele de transport de pe numele foștilor proprietari.”

214. La articolul 489, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 489. — (1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b).”

215. La articolul 491, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele prevăzute în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (5) și (6) se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.”

216. La articolul 491, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele indexate conform alin. (1) și (11) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

217. La articolul 493, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

218. La articolul 494, alineatul (10) litera c) și alineatul (11) se abrogă.

219. După articolul 495¹ se introduce un nou articol, articolul 495², cu următorul cuprins:

„Art. 495². — În vederea stabilirii impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, potrivit art. 459 din prezentul Cod, pentru anul 2021 se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2020 au în proprietate clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună o declarație pe propria răspundere, până la data de 15 martie 2021 inclusiv, privind suprafața folosită în scop nerezidențial;

b) fac excepție de la prevederile lit. a) persoanele fizice ale căror suprafețe folosite în scop nerezidențial au fost declarate la organul fiscal până la data 31 decembrie 2020, în conformitate cu modelul ITL 001-2016.”

Art. II. — Persoana juridică străină înregistrată cu locul conducerii efective în România până la data de 31 decembrie 2020 inclusiv are obligația ca până la 30 iunie 2021 inclusiv să depună la organul fiscal central competent formularul „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine conform locului conducerii efective în România*”,

prevăzut la art. 230 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, însoțit de documentele prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în vederea clarificării situației concrete a contribuabilului în ceea ce privește rezidența fiscală în România.

Art. III. — Pentru aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. I) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în anul în care legea a intrat în vigoare, comerciantul persoană impozabilă cumpărător de gaze naturale trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului de intrare în vigoare a legii.

Art. IV. — Prevederile art. I pct. 159 din prezenta lege se aplică pentru creanțele al căror termen de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, data emiterii facturii, intervine începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V. — (1) Ordinele președintelui A.N.A.F., prevăzute la art. 85 alin. (4⁸), la art. 96 alin. (4) și la art. 183 alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se emit în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Ordinele prevăzute la art. 121 alin. (2), art. 151 alin. (24) și art. 174 alin. (24) se emit în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(3) Ordinul președintelui A.N.A.F., prevăzut la art. 423 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

Art. VI. — (1) În cuprinsul titlului IV — „Impozitul pe venit” și al titlului V — „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau în alte acte normative, termenul de: 15 martie, inclusiv, pentru depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoane fizice, precum și termenul de plată al impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice, se înlocuiește cu termenul de: 25 mai, inclusiv.

(2) Termenul de: 15 martie, inclusiv, prevăzut pentru depunerea formularului 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat” la art. 123 alin. (4) și art. 123¹ din titlul IV — „Impozitul pe venit” al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte acte normative, se înlocuiește cu termenul de: 25 mai, inclusiv.

(3) În cuprinsul titlului IV — „Impozitul pe venit” la art. 62 lit. p), art. 91 lit. d), art. 93 alin. (2) lit. a), art. 94 denumire articol și alin. (6), art. 96 denumire articol și alin. (1), art. 98 și art. 119 alin. (1) se înlocuiește sintagma „*aur financiar*” cu „*aur de investiții*”.

Art. VII. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege:

a) prevederile art. I punctul 1 referitor la art. 7 pct. 18 și 37, precum și punctele 2—5, 10, 13, 16, 19, 26, 27, 30—33, 47—49, 51—57, 59, 61, 62, 64—66, 70, 71, 73—78, 80, 82—87, 89, 92, 116, 133—135, 137, 142—151, 153, 158—160, 166, 172, 189, 190 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2021;

b) prevederile art. I punctul 6 referitor la alin. (2) al art. 22 intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2021, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2021;

c) prevederile art. I punctele 34—36, 38—40, 43, 44, 46, 97, 98, 100, 102—107, 109—111, 118 referitor la art. 154 alin. (1) lit. d) și r), precum și punctele 121, 123, 124, 126—129, 138—141 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi;

d) prevederile art. I punctele 58, 69, 72, 99, 101, 108, 112, 122, 125 și 130 se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021;

e) prevederile art. I punctul 165 intră în vigoare începând cu data de 1 aprilie 2021.

(2) Prevederile art. VI alin. (1) și (2) se aplică pentru obligațiile declarative aferente veniturilor realizate începând cu anul 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 18 decembrie 2020.
Nr. 296.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 decembrie 2020.
Nr. 1.101.